

"לימוד גמרא הוא יתרון בעולם הטכנולוגי"

שוקי מאירי, איש עסקים חרדי: "היהדות בעלי
ומוסדות המדינה - בג"ץ, הממשלה והתקשורת
בירידה. כולם עושים מניפולציות על כולם"
סטלה קורין ליבר, "חדשות", עמ' 12

"אני מתגעגע לשכונה שלנו באשדוד"

שיחה עם המשפטן מחזיקאי פרופ' אריאל בנדר
על הקידום המהיר וחלקו בפסק הדין המכונן של
אהרון ברק בפרשת גיוס בני הישיבות
אבישי חתיה, "חדשות", עמ' 20-21

"סיפוק צורכי העובדים - חלק מיעדי החברה"

הרמת המסך של אורי הרומי, מנכ"ל מזור
רובוטיקה: "אני תמיד אומר לאנשי המכירות
שלנו, 'יש לכם פטור מלעבוד עם לא נחמדים'"
טלי ציפורי, "שוק ההון", עמ' 10-12

דין וחשבון

עורכי דין • רואי חשבון • הליכים משפטיים

www.globes.co.il

ההלכה הקובעת חובת הדחה של שרים שהוגש נגדם כתב אישום, פוגעת בחזקת החפות

הוא גדל באשדוד להורים משפטיים - אמו היא דליה דורנר, המועמדת הטרייה לנשיאות, וכבר בגיל 14 התעמק בפסקי דין ובבג"צים. בגיל 25 כסטודנט כתב מחקר על שפיטות, שעליו התבסס נשיא העליון אהרן ברק בפסקי דין המכונים ("הכול שפיט") בפרשת גיוס בני הישיבות ב'88'. קידומו המהיר באקדמיה לא הקו את אהבתו למוזיקה. שיחה עם המשפטן המוזיקאי (אלבום שני) פרופ' אריאל בנדר

משפט

מתי ידעת לראשונה שתהיה משפטן?

"בגיל מוקדם, 14.15. רחוק מהדברים שלי, שסגורם משפטיים, לא ריבוי על זה הרבה בבית. אבל היו בבית פסקי דין. ואחרי שקראתי כל דבר שאפשר, התחלתי לקרוא גם פסקי דין שנגזרו אותי - בג"צים, דת ומדינה, דברים שקשורים לביטחון, משפט פלילי. אפשר להגיד, שתחום ההתמחות שלי, גם בפרקטיקה וגם באקדמיה, קשור לטעם שלי בעניין. עד היום זה מעניין אותי."

מי היה בעל ההשפעה המעצבת ביותר על אישיותך כעורך דין?

"אביר שני אנשים. האחד, פרופ' יצחק זמיר, שהיה המנהל שלי ברוקסטר, וקבע בסדרה רבה את התפתחותי כאיש אקדמי. עוד לפני שהתחלתי ללמוד משפטים שאפתי לאקדמיה, וכשהגעתי לשם, די מור ידעתי שאני רוצה לעשות דוקטורט בתחום המשפט הפיננסי. כוללני להנחה ראשית, התחלתי לכתוב ולפרסם מאמרים אחר כך הפסתי לעורך כתב העת 'משפטים' כפקולטה בירושלים. התמחותי אצל השופט שלמה לורין בביהמ"ש העליון, ולאחר מכן אצל מישאל חסין כשהיה עורך פלילי."

"באותה תקופה חשבת שאני רוצה דוקטורט בתחום הריבונות, משפט מנהלי וחקיקה, ושהמנהל המתאים ביותר יהיה פרופ' זמיר. התקשרתי אליו והוא היה מאוד נחמד, קצת הכיר אותי. הוא שם ושאלי אתו אם יהיה מוכן להנחות אותי בדוקטורט. התשובה שלו הייתה: 'אין, כן ושנית, אני מקים עכשיו פקולטה חדשה למשפטים באוניברסיטת חיפה האלי תרצה להצטרף'. בחדריכלל, אנשים מפרסמים מחקרים אחרי הדוקטורט, אני פרסמתי לפני - זה דבר נדיר."

חקירה נגדית עם עו"ד פרופ' אריאל בנדר

אבישי מתיה / צילום: יונתן בלום

הלשכה, היה הפעם זה שעתר נגדה. לכאורה, הייתי במצב מאוד טוב, כי זה היה נוהל שקבע ביהמ"ש העליון עצמו. אני חושב שהתגבש עליו רשם ביהמ"ש, וההשערה הייתה שזה על דעת הגישא ראה, מאוד שמנר. "אני חשבת שזה לא תיק קשה - והצלחתי להפסיד אותו. וביהמ"ש העליון ביטל נוהל של ביהמ"ש העליון. להפסיד את התיק הראשון העצמאי שלי, ועוד כשאני חושב בנחל של העליון, היה אכזבה לא קלה. מאז, התאוששתי."

מה הרגע המאושר בקריירה?
"יש כמה. באקדמיה, כשקיבלתי לפני שש שנים את הדגנה של פרופסור מן המגין. שמוש שירדתי סמורגנצ'ה הוא אני כבר חופשי, יש לי חופש אקדמי אמיתי, כמובן זה שלא אהיה חשף עוד ללחץ של קידום והצלחה בודעת המינימלי. זה קרה ביום הולדתי ה-44 והייתה לי תחושה טובה, עשיתי את זה לעננת הייתה הגדרה לכך, 'פרופסור נמור'."

ההפסד הקשה ביותר?
"בפרקטיקה, היו מספר מקרים שבהם, כחוזת דעה את בהליכי שימוע, הצלחתי לשכנע את היועץ המשפטי לממשלה או את הפרקליטות, לשנות את דעתם הראשונית. יש הישג מיוחד אם מצליחים לשכנע את המדינה לא להגיד לבית משפט."

באיזה משפט שלא התפתח בו היית רוצה להשתתף?
"בנק המזרחי. פסח'ד החוקתי החשוב ביותר, שבו הוכח המעמד החוקתי של חוקי יסוד. תשעה שופטי העליון קבעו שם לראשונה,

כי חוקי יסוד הם עליונים לעומת חוקים רגילים ושאינם לפסול חוקים רגילים שסותרים חוקי יסוד. ועדיין, בפסח'ד הזה יש כל מיני נקודות בעייתיות ולא לגמרי מנוחות או ברורות, נותרו שם המון שאלות פתוחות. "וכמו כן, בפרשיית דרעי ופנטסי, שבה נקבעה חובת הדחה של שרים שדגש נגדם כתב אישום. הייתה לכך השפעה גדולה עכשיו בעניין ראשי הרשימות. בענה זה נקרא 'הולט דרעי פנטסי' האבי חושב שהיא מוסקת להחליט. אולי אני נאבי אבל אם הייתי יכול להוסיף בנושא הזה, כמנן אמת, בפני העליון, ייתכן שבאמצעות טיעונים שלא נשמעו ולא הובלטו, ניתן היה לשכנע את השופטים לא ללכת בכיוון הזה, שפוגע בחזקת החפות כחלק מכבוד האדם."

עם מי היית רוצה לעבוד ולמה דווקא איתו?

"אני עובר עכשיו עם מי שאני רוצה לעבוד, עו"ד ישגב נקרימון. על אף שהוא צעיר יחסית, הוא בעל יכולות משפטיות אדירות, מאוד מנוסה וגם אדם נעים הליכות, כלי אגו שקטקט על עבודת צוות. חברנו זה את זה. לשנינו התאם לא להשתלב במשרד גדול, והנחת ששנים בה הכול, אלא לעשות את דברים בצורה הכי מיטלטלת, בעבודה אישית, קפדנית, על מספר קטן של תיקים. הרגש שעמד לנו עיניי הוא של עורך דין שאצלו התמחותי, מישאל חסין, שעבר עם עו"ד צבי אגמון, כיום בעל משרד אגמון, במין עבודת יד כזאת, לא תעשייתית, עם תשומת לב עד הפרט האחרון."

לו היית שופט, למי היית רוצה להידמות?

"אני לא אוהב את הפרסונליזציה של המשפט, ובמיוחד של ביהמ"ש. המשפט, החליף השיפוט, הוא לא עניין אישי של השופטים, זה תחום מקצועי. כמובן, יש מה ויש מקרים, שעליהם אפשר לומר

שהאישיות של השופט יש לה השפעה, אבל כך זה בכל מקצוע. העיסוק העיקרי לטעם של שופטים, בנסיבות הפוליטיות, ולא בשאלות המשפטיות והמהותיות, מאוד בעייתי לדעתי. לכן, כשיש לי ביקורת על פסקי דין - ויש לי הרבה, כי עצם העבודה באקדמיה היא ביקורתית - אז אומר, אמת! אמת! שפסח'ד אינו נכון. לעולם לא אעמיק בשופטים, ולכן, השענות לאקטיביזם, או לפסיביזם, אם יש דבר כזה, לא מעניינת."

את מי היית שוכן לייצג אותך?

"עו"ד צבי אגמון."

מהו פסקי דין המשמעותי ביותר בעיניך?

"כסטודנט, כתבתי מאמר על שפיטות, שאמר שזה כמו 'כול שפיט'. זמן מה לאחר שהאמר שפרסם הגעתי לתחנות בביהמ"ש העליון. ישבתי בחדרו של השופט שלמה לורין ואנחנו המעמדה של השופט אהרן ברק אמר: 'השופט הזה בשבוע הראשון של ההתמחות, נבכתי בחשך לחרד, וברק אמר לי: 'אני רוצה להתייעץ איתך. אני כותב פס"ד על שפיטות. וקראתי את המאמר שלך, מאמר יוצא מן הכלל, האני רוצה לדבר איתך על זה'."

"המאמר יצא ב'88', הייתי בן 25. ישבנו ודיברנו שעה ארוכה. פסח'ד עצמו, ב'88', בפרשה הבלתי נגמרת של גיוס בני הישיבות, 'דסלר נגד שר הביטחון', מאוד חשוב, מסביר גם בתחום השפיטות, ומסביר עד היום תהות הכול שפיט. ברק ציטט בו את המאמר שלי, וכתב שזה מאמר מצוי. פסח'ד השפיע על צורת החשיבה גרמה לי שהשפיע על צורת החשיבה בפסח'ד עצמו."

יש לך קוץ שלא היית מייצג?

"בעיקרון, אני מאמין בזה. שהייצוג הוא עניין מקצועי. אם לאדם יש זכויות עם חוק, יש ערך גדול בכך שהחוק יתגשם."

מה הדבר הכי מפחיד

